

for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) rejste Spørgsmaalet om Fordelingen mellem Ejer og Bruger. Jeg har ikke overset dette Spørgsmaal, det har været Genstand for Overvejelse, men jeg er kommet til det Resultat, at Spørgsmaalet allerede er løst i Forordningen af 24de Juni 1840 § 15, idet der er opstillet den almindelige Regel, at det givne Skattegrundlag ved en ny Lov ikke forandrer det kontraktmæssige Forhold mellem Ejer og Bruger. Skulde man finde det rettest at optage denne Bestemmelse her, eller hvis man vil have den mere eller mindre modificeret, kan det naturligvis megel vel ske. Jeg har kun ikke ment, at der med den udtrykkelige Bestemmelse i Forordningen af 1840 var tilstrækkelig Grund til at optage en saadan Bestemmelse.

For øvrigt skal jeg endnu kun bemærke, hvad der allerede er fremhævet, at naar det, som det ærede 10de kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) klagede over, kan synes at være noget vilkaarligt at tage et enkelt bestemt Treaar til Udgangspunkt, forekommer det mig dog ret naturligt, at man tager Forholdene, som de ere i Øjeblikket, til Udgangspunkt, men dog ikke saaledes, at man bliver staaende ved et enkelt, tilfældigt Aar, men tager det mere blivende, som finder sit Udtryk i et Treaars Gennemsnit, men det er udtrykkeligt angivet, at den herpaa byggede Fordelingsregel ogsaa kun skal bestemmes til at gælde for de nærmeste 5 Aar, og at Lovforslaget saa skulde undergaa en Revision, for at man kunde undersøge paa Grundlag af indvundne Erfaringer, om der vilde være Anledning til at foretage Forandring i de saaledes opstillede Regler.

Et Punkt ønsker jeg endnu her at berøre, skønt det ikke just er kommet frem her i Gaar eller i Dag, saa vidt jeg har hørt, men det er i alt Fald andetsteds rejst med en vis Styrke. Det er den Omstændighed, at Regeringen ikke har foreslaaet en lavere Grænse for den kjøbenhavnske Indkomstskat. Skattekommissionen foreslog jo, at naar dens Forslag gennemførtes, skulde i Stedet for 3 pCt. 2 pCt. være Grænse for, hvad der i Kjøbenhavn skulde opkræves. Regeringen har ikke anset det nødvendigt at optage en tilsvarende Bestemmelse, fordi det er en given Sag efter den gældende Kommunalskattelov af 1861, at det Beløb, som vil tilfalde Kjøbenhavn efter denne Lov, skal fradrages, inden Skatten paalignes, og da Indkomstskatten er en Suppleringssskat, maa den gaa ned med et tilsvarende Beløb. Det

kunde meget vel fastsættes, at Grænsen skulde være 2 pCt., men naar vi nu sige 2½ pCt., medens Skattekommissionen har 2 pCt., betyder det jo paa ingen Maade, at vort Forslag stiller Kjøbenhavns Kommune ugunstigere — tværtimod, thi Sagen er jo den, at vi paaligne kun 1 pCt. af den ny Formue- og Lejlighedsskat til Staten, medens Skattekommissionen paaligner 1½ pCt., saaledes at Forholdet er det, at efter Regeringens Forslag bliver den samlede Skat fremtidig — i alt Fald i første Øjeblik — i Kjøbenhavn 3½ pCt. til Stat og Kommune, medens den efter Kommissionens Forslag bliver 3⅓ pCt. Men hvad der egentlig er Hovedsagen her, er, at det har forekommet mig, at den Bestemmelse om, at Skatteprocenten skal nedsættes til 2 pCt., er aldeles illusorisk og kun opstillet for at fremkalde en Illusion. Thi det er jo dog en given Sag, at den ikke vil kunne holdes. Det er jo bekendt for alle, at Kjøbenhavn staar i Begreb med at optage et Laan paa 40 Mill. Kr., som ventes forbrugt i Løbet af 5 Aar. Renten deraf alene vil ganske opluge de 1,600,000 Kr., som Skattekommissionen vil give Kjøbenhavn, og saa bliver Forholdet altsaa dette, at fremtidig skal Kjøbenhavns Kommune klare sine løbende Udgifter med 2 pCt., medens den hidtil har haft Nød og Vanskelighed ved at klare sine Udgifter med en Indkomstskat af 3 pCt. Jeg kan kun se, at Skattekommissionens Bestemmelse om de 2 pCt. vil kunne faa nogen Betydning, hvis det er Rigsdagens Mening at ville nægte Kjøbenhavns Kommune Adgang til at optage Laan, men jeg anser det dog for ret tvivlsomt, om man vil gaa til et saadant Skridt.

Den anden Indvending, det ærede Medlem fremførte, og som skulde gøre Forslaget umuligt, var den oftere ogsaa af andre fremhævede Paastand, at dette Forslags Gennemførelse skulde gøre en Toldreform umulig. Jeg maa aldeles bestemt modsige det. Det er, som det jo alt er bleven gjort gældende, en Misforstaaelse, dersom man siger, at det er 7½ pCt. af Toldindtægterne, som skal overdrages til Kommunerne. Det er et Beløb af Statskassens samlede Indtægter, som skal overdrages, og der siges kun, at det i Størrelse skal svare til 7½ pCt. af Toldindtægten. Hensigten hermed har jo netop været den at imødekomme det med Grund fremsatte Krav, at Kommunerne trængte til en i sig selv jævnt stigende Indtægt. Jeg kan ikke se, som ogsaa før udtalt af det højtærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup), at man